22/04/2024

Владика Фотије: Господ нам није дао закон гордости, узношења, силе и моћи, него закон смирења, покајања, поста и молитве

Његово Преосвештенство Епископ зворничко-тузлански г. Фотије је служио 21. априла 2024. године, у пету недељу Часног поста посвећену Светој Марији Египћанки – Глувну, свету архијерејску Литургију у Гаревцу код Модриче. Том приликом, владика Фотије је истакао:

– Часни оци, господине начелниче, уважена господо, драга децо, нека сте Богом благословени сви овде данас сабрани на светој Литургији у Гаревцу, дивном месту, продуховљеном, црквеном, благочестивом. Радујем да сам данас могао овде да дођем да служим свету Литургију и да чујем ово дивно ангелско појање ове наше дечице у хору. Заиста сам обрадован био да се чува овако једно предањско појање. Јуче смо освештали темеље за храм Часних верига Светог апостола Петра у Добоју. То је прва црква која ће бити посвећена том празнику, тзв. зимском празновању Светог апостола Петра. Тамо је било доста народа и извршили смо један благословен чин, освећења темеља и онда ће, ако Бог да, да се наставе радови на изградњи тог храма.

Освећење цркве је освећење наших душа, браћо и сестре. То је позив да се освештамо ми као храмови Божји, а то смо постали кад смо се крстили, да узрастамо у Христу, да обожујемо своју природу задобијајући благодати Духа Светога кроз свете тајне Цркве, а посебно кроз свето Причешће којим сте се већина вас, Богу хвала, данас причестили.

Чули сте данас из светог Јеванђеља како нас увек неко искушење напада у животу. Свети апостоли Јаков и Јован приступају Христу и питају га да ли може да им испуни једну жељу. Када их је питао коју, они су питали: Да ли ми можемо да седнемо један са десне, а један са леве стране у Царству Твоме? Могли би рећи да су они то питали из љубави, ревности и жеље да буду што ближи Богу и Христу. Нису били злонамерни, нити хтели да се нешто отимају, него из љубави, да буду близу Христу. Међутим, Христос говори поуку и њима и свима нама да је смирење оно што ће удостојити некога да буде ближи Богу: смирење, праштање, покајање, смиреност пред Богом, смиреност пред другим људима. Тако им говори пример у земаљским оквирима како владари, кнезови владају над другим народима и државама. Ми би данас рекли управо тај пример имамо у многим земљама западним где су масе подређене једном човеку и они управљају и владају њима, али питање да ли по љубави, али по сили и моћи да. То је било и у Римској империји тако, императори су сматрани за богове. Они су владали народом као обичним масама, као руљом, Бог да прости. Христос говори да међу нама у Цркви, ево до дана данашњег јесте, не буде тако, него: Ко хоће први да буде међу вама нека буде свима слуга. Потпуно други закон им даје, не закон гордости, узношења, силе и моћи, него закон смирења, покајања, поста и молитве. То је оно што узвишава човека у духовном смислу, а у световном га то обара.

Зашто је то битно? Зато што прилазимо полако празнику Васкрсења. Сад је пета недеља, која је посвећена Светој Марији Египћанки, дивној светитељки која је управо овај пример из Јеванђеља применила у свом животу. Она је била из Александрије и живела је како су тада млади живели, по законима тела и греха. Нажалост и данас многи наши људи, поготово млади, тако живе. То је нешто што смо примили од несретног Запада, мислећи да је то нешто што даје потпуну пуноћу животу. Старац Пајсије са Свете Горе је рекао да је у наше време грех постао мода. Бити модеран то је значило не робовати ничему, живети по својој вољи и по законима који нису Божји. Тако је живела и Марија Египћанка, међутим када је дошла у Јерусалим да се поклони светињама није могла да уђе у цркву Крста и Васкрсења Господњег. Нека сила је држала испред врата. Онда је она нашла испред храма неку од икона Пресвете Богородице и испред ње се молила. Пресвета Богородица је

примила њено покајање, њене сузе и добила је благослов да уђе у храм, поклони се. Како се поклонила она је изашла из цркве и одмах отишла у Јорданску пустињу да живи. Као израз свога покајања она је отишла у пустињу да живи. Тамо је провела 47 година у најстрожијем подвигу. Можете само замислити женско биће да живи 47 година у једној бесплодној пустињи где је само песак, понеко дрвце, где су дивље звери, где су дани веома топли, а ноћи хладне. То је пример истинског покајања и смирења. То је пример угледања на Господа и свете Његове, свете пророке Старог Завета и свете подвижнике Новога Завета. И наравно да је Бог због толиког подвига прославио свету Марију Египћанку. Пред крај живота дошао је Свети Зосима да је причести и видео је како она ходи по реци Јордану, по води. Достигла је савршенство духовног живота и задобила слободу у Христу.

Ето, то је пример данашњи за нас многе. Ми врло често говоримо себи покајаћу се, исправићу се, а чим изађем из храма поново живим како сам живео пре доласка у храм. Просто не можемо да се изборимо са својим греховним навикама и слабостима. Треба да вапијемо Господу да нам помогне ту, а Света Марија и многи други када читамо житија: био је до данас разбојник и грешник, покајао се и од сутра нови човек. Зашто Господ оној познатој блудници опрашта грехе, а други је осуђују? Када је писао по прашини њихове грехе рекао је: Ко је без греха нека први баци камен на њу, јер у Старом Завету су били каменовани они који одступе од закона Божјег. Нико се није усудио да је каменује, јер су сви имали на својој савести неке грехе. То значи да ми треба да се изборимо са својим слабостима и са својим гресима и да будемо, колико можемо, подобни овим светим људима. Ми се боримо, али се враћамо на старо, а јунаци атлете вере су одлазили у пустињу и борили и се и задобијали велике дарове духовне и слободе у Христу. Зато су нам они примери, зато их сликамо у својим црквама, зато за њима и идемо и у њима се подучавамо животу који нас води у живот вечни како и певамо у тропару нашег Светог оца Саве.

Захваљујем овој дечици на појању, свима вама који долазите овом храму и помажете га, живите са овом црквом и црквеном општином, са својим свештеницима као својим духовницима, слушате их, слушате благослов Цркве, то је веома важно. У ово време наш српски народ зна пут којим треба да иде, а то је пут вере, Православља и Светосавља. То је пут очувања наше Републике Српске која је распета и распињана и дан данас. Има људи који нам раде о глави. Намеравају или спремају, тако се говори, да укину Републику Српску. Да укину Републику Српску за коју је страдало 35 хиљада људи! То су жртве које су у темељима наше Републике Српске! То не можемо

дозволити и то нећемо дозволити! И молићемо се Богу да нам Бог помогне. А са друге стране и они људи који воде државу у политичком смислу треба да буду мудри и да знају шта чине да то не би било на радост наших непријатеља, него да ми сачувамо нашу Републику Српску и сачувамо нашу

ог да, још
агослови,
а.

spc.rs